

JAZZ

Spitsuur op zondag

D-H-C
18.5.23

Voorlopig een raadsel. Zo eindigde ik twee weken geleden deze rubriek. Dat betrof het optreden van de jonge pianist Jochem le Cointre in het Marriott-hotel. Een onbekende die klassiek componeerde én jazz speelde. Ik had hem nooit live gehoord en had dus vraagtekens. Vorige week debuteerde hij hier, en: wát een verrassing. Le Cointre speelde 'standards' en puur jazz. Dat klassieke school dan vooral in de zuiverheid waarin hij die songs

neerzette. Als iets breekbaars dat hij met subtiel gebruik van forte en piano swingend oppoetste. Drummer Barry Olthof die begeleidde (en nooit eerder met hem speelde) maakte er een opname van. Dus horen we er waarschijnlijk meer van op Olthofs OAP-label.

Eén blik op de weekagenda en je snakt naar een dirigent voor het Haagse jazzverkeer. Want op zondag 21 mei is het spitsuur met drie jazzconcerten van topniveau. Twee daarvan om 16.00

uur. In Kafe Kafka vier topjazzers: trompettist Jan van Duikeren, pianist Karel Boehlee, bassist Stefan Lievestro en drummer Marcel Serieuse. Wat ze ook spelen, altijd goed. Op dezelfde tijd in Amare (hé, toch jazz in Amare?) een optreden van de Haagse pianist Wolfert Brederode. Hij speelt er met drummer Joost Lijbaart en het modern-klassieke Matangi Quartet. Brederode had altijd al een drang naar een andere dynamiek en andere harmonieën dan de klassiek-swingende jazz, en in zijn 'Ruins and Remains', dat hij hier nu brengt, is er niet veel van jazz over. Een 'evolving' (zich ontwikkelende) suite die Brederode in opdracht componeerde voor de honderdste verjaardag van het eind van de Eerste Wereldoorlog en die qua vorm een eigen leven ging leiden (ECM-records). Je kunt Brederodes muziek bijna modern-klassiek

noemen. Zelf noemt hij het geluid ervan 'rustig radicaal', met vaak verstilde bewegingen, met improvisatie, maar toch vooral opvallend door Brederodes bijzondere spel met het geluid van de Matangi-strijkers.

Diezelfde zondag's avonds (20.30 uur) in Musicon saxofonist Dick de Graaf en zijn kwartet. Dat moet een feestje worden, want De Graaf speelt veertig jaar jazz, kreeg vorig jaar de Edison Oeuvreprijs en brengt hier muziek van zijn laatste cd die toepasselijk 'Festive' heet. Alleen composities van De Graaf zelf, op een bijzonder arrangement van Paul McCartney's 'Eleanor Rigby' na. Bij die cd hoort een zogenaamd 'e-booklet' van zo'n 16 pagina's waarin De Graaf erg leuk over zijn bijzondere (internationale) carrière vertelt. Over zijn muziekinvloeden: 'Ik zie mijn muziek als een gastvrije

ontvangstkamer.' Over zijn educatieve werk: 'Hóór elke noot vóór je hem speelt.' Het opvallendst blijft dat zijn muziek, met een steeds breder palet, toch jazz blijft.

Dan nog snel ná die dulle zondag: op dinsdag 23 mei (21.30 uur) in Le Café saxofonist Simon Rigter en trompettist Ruud Breuls. 'Jazz die oprecht is,' zei Rigter toen hun muziek als 'Rise and Shine' op cd uitkwam. In De Prael (woensdag 24 mei, 19.30 uur) trompettiste Ellister van der Molen bij het orgel van Bob Wijnen, en ten slotte (donderdag 25 mei, 22.00 uur) in Murphy's Law gitarist Enrico Le Noci, drummer Egidio Gentile en keyboardist Matthijs Geerts met hun 'Electric Nuts', Elektrisch (hmm), een tikkie 'nuts', maar wel goed.

Bert Jansma